

حنظله بادغیسی

نویسنده : دکتر بصیر کامجو

حنظله بادغیسی در ردیف اولین گویندگان پارسی دری پس از اسلام قرار دارد ، اما فصاحت و بلاغت کلامش او را از دیگر شاعران نخست، ممتاز کرده است. و در عهد طاهریان می زیسته است. سال وفاتش را هدایت 219 هـ. ، و دکتر محمد معین 220 هـ. ذکر کرده اند.

نظامی عروضی از قول احمد فرزند عبدالله خجستانی - یکی از امرای آل طاهر (مقتول 262) دیوان شعری را به وی منسوب می کند.

برخی باور دارند که این ابیات به جهت انسجام و فصاحت ، نمی تواند وابسته به اوایل قرن سوم باشد ، مگر آنکه پسان ویرایش شده باشد.

از احوال این شاعر بیش از این نمی دانیم و از اشعارش تنها 5 بیت شامل 2 قطعه دو بیتی و یک مفرد به دست آمد. که هم مخیل و هم موزون و مقفاست :

« شعر »

یارم سپند اگر چه بر آتش همی فگند
از بهر چشم ، تا نرسد مر و را گزند
او را سپند و آتش ناید همی به کار
با روی همچو آتش و با خال چون سپند

کی سپزگی کشیدمی ز رقیب
گر بدی یا، مهترینان با من

مهتری گر به کام شیر درست
شو خطر کن ز کام شیر بجوی
یا بزرگی و عزو نعمت و جاه
یا چومردانت مرگ روبا روی (1)

منابع و مأخذ

- 1 - « شاعران بی دیوان - قرن سوم ، چهارم و پنجم هجری قمری » ، مؤلف : دکتر محمود مدبری .
- « لباب الالباب » ، مؤلف : عوفی ، ص 241 .
- « مجمع الفصحا » مؤلف : رضا قلی خان هدایت ، ج 1 بخش 2 ص 600 .
- « سخن و سخنوران » ، مؤلف : فروزانفر ، ص 15 .
- « تاریخ ادبیات در ایران » ، مؤلف : دکتر ذبیح الله صفا ، ج 1 ص 179 .
- « مجله معارف » ، نویسنده : صادقی ، نخستین شاعر فارسی سرای ، 1362 ، شماره 2 .
- نوشته : پوهاند دکتر محمد حسین یمین : پیشینه تاریخی زبان پارسی دری ، در صفحه :
www.khawaran.com/ProfYemeen_PishinaiTarikhiFarsiDari.htm - 194k -